

Ποιμαντική Έπίσκεψις

στην Ἱερὰ Γυναικεία Μονὴ τῆς Ἀγίας Σκέπης στὸν Καναδά*

ΓΙΑ τὴν Ἑορτὴ τῆς Ἀναλήψεως τοῦ Σωτῆρος μας, ὁ Σεβασμ. Ἀρχιεπίσκοπος Ἔтна κ. Χρυσόστομος, μετὰ τοῦ Θεοφιλ. Ἐπισκόπου Φωτικῆς κ. Αὐξεντίου καὶ τοῦ Πανοσιολ. Καθηγουμένου Ἀρχιμ. π. Ἀκακίου τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἀγίου Γρηγορίου Παλαμᾶ Ἔтна Καλιφορνίας, πραγματοποίησε τὴν πρώτη του ποιμαντικὴ ἐπίσκεψι στὴν πρὸ ὀλίγου καιροῦ προσχωρήσασα στὴν Ἐκκλησιαστικὴ Δικαιοδοσία τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῶν Ἐνισταμένων Ἱερὰ Γυναικεία Μονὴ τῆς Ἀγίας Σκέπης τῆς Θεοτόκου στὸ Μπλάφτον τῆς Ἀλμπέρτας τοῦ Καναδά. Στὴν ἐπίσκεψι αὐτὴ συμμετείχε καὶ ἡ Καθηγουμένη Γερόντισσα Ἐλισιάβητ τῆς Ἱερᾶς Γυναικείας Μονῆς Ἀγίας Νεομάρτυρος Ἐλισιάβητ Ἔтна Καλιφορνίας, μετὰ μιᾶς Ἀδελφῆς τῆς Μονῆς.

Στὴν Θεία Λειτουργία τῆς Ἀναλήψεως ἐλειτούργησαν οἱ δύο Ἀρχιερεῖς καὶ ὁ π. Ἀκάκιος, ἐνῶ ἡ ὡραία Χορωδία τῆς Μονῆς ἔψαλε ὕμνους στὰ σλαβονικά, ἀγγλικά καὶ ἑλληνικά.

Ἡ Ἀδελφότης τῆς Μονῆς ἀποτελεῖται ἀπὸ ἑπτὰ Μοναχές, ὑπὸ τὴν φωτισμένη καθοδήγησι τῆς Γεροντίσσης Ἀμβροσίας, ἡ ὁποία ἀνεκαίτισε τὴν ἱστορικὴ αὐτὴ Μονὴ κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη. Ἡ Μονὴ ἰδρύθηκε τὴν δεκαετία τοῦ '30 ἀπὸ τὸν Ἀρχιεπίσκοπο Ἰωάσαφ († 1955) τῆς Ρωσικῆς Ἐκκλησίας τῆς Διασπορᾶς. Στὸ δὲ Κοιμητήριό της ἀναπαύονται μεγάλες μορφές τῆς Ἐκκλησίας αὐτῆς,

ὅπως -γιὰ παράδειγμα- ὁ γνωστὸς γιὰ τὴν παραδοσιακότητα καὶ ἀγωνιστικότητα του Ἀρχιεπίσκοπος Ἐντμοντον Καναδά Σάββας († 1973), ἕνας θερμὸς φίλος καὶ ὑποστηρικτῆς τοῦ Ἀγίου Ἀρχιεπισκόπου Ἰωάννου Μαξιμόβιτς. Ἐπίσης, στὸ Κοιμητήριό ἀναπαύεται καὶ ἡ κατὰ σάρκα μητέρα τῆς Γεροντίσσης Ἀμβροσίας Μεγαλόσχημη Μοναχὴ Θεοδώρα.

Ἡ Γερόντισσα Ἀμβροσία (τ. πιανίστρια καὶ καθηγήτρια μουσικῆς), μετὰ τῆς Ἀδελφότητός της, δὲν ἐδέχθησαν τὴν ἔνωσι τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ρωσικῆς Διασπορᾶς μὲ τὸ Πατριαρχεῖο Μόσχας καὶ ἐζήτησαν νὰ γίνουν ἀποδεκτὲς στὴν Ἐξουχία τῆς Ἱερᾶς Συνόδου μας στὴν Ἀμερικὴ. Δὲν ἐδειλίασαν πρὸ τοῦ κόστους αὐτῆς τῆς ἀποφάσεως, δεδομένου ὅτι ἀπειλοῦνται μὲ πιθανὴ ἔξωσι ἀπὸ τὴν Μονὴ τῆς μετανοίας τους καὶ τῶν κόπων τους, ἐφ' ὅσον τὸ καθεστῶς ἰδιοκτησίας της εἶναι ἀμφισβητούμενο.

Στήν τελική τους απόφασι ὠδηγήθηκαν, καθὼς πιστεύουν, ἀπὸ μία θεία πληροφορία. Περὶ αὐτῆς, γράφει ἡ ἴδια ἡ Γερόντισσα Ἀμβροσία τὰ ἑξῆς:

ΓΙΑ πολλοὺς μῆνες, οἱ Ἀδελφές καὶ ἐγὼ ἡμεθα πολὺ στενοχωρημένες γιὰ τὴν ἐπικείμενη ἐνοποίηση τῆς Ρωσικῆς Ἐκκλησίας τῆς

Διασπορᾶς μετὰ τὸ Πατριαρχεῖο Μόσχας. Συμφωνήσαμε νὰ μὴ ἀκολουθήσωμε τὴν πορεία αὐτή, ἔστω καὶ ἂν ἡ διακοπὴ τῶν σχέσεών μας μετὰ τὴν Ἐκκλησία τῆς Ρωσικῆς Διασπορᾶς θὰ προκαλοῦσε ὀδυνηρὰς συνέπειες γιὰ ὀλόκληρη τὴν Ἀδελφότητα. Μόνον ὁ Θεὸς γνωρίζει πόσοι ἀγαπητοὶ στὴν καρδιά μου ἄνθρωποι θὰ ἀποξενώοντο ἀπὸ ἐμᾶς, γιὰ νὰ μὴ ἀναφέρω τὸ ἂν θὰ δυνηθοῦμε νὰ διατηρήσωμε τὴν κυριότητα τῆς Μονῆς αὐτῆς, ἡ ὁποία μᾶς ἀνετέθη μετὰ τὴν εὐλογία τοῦ μακαρίτου Μητροπολίτου Βιταλίου, καὶ γιὰ τὴν ὁποίαν, μετὰ τὴν βοήθεια τοῦ Θεοῦ, ἔχομε ἐργασθῆ γιὰ νὰ τὴν ἀναστήσωμε ἐπὶ δεκαπέντε περίπου ἔτη. Ὁ Θεὸς γνωρίζει ὅτι στίς καθημερινές μου προσευχὲς πάντοτε περιλαμβάνω δεήσεις, ὥστε ὑπεράνω πάντων, μετὰ τὴν βοήθεια τοῦ Θεοῦ, νὰ διατηρήσωμε τὴν πληρότητα τῆς γνησίας Ὁρθοδόξου Πίστεως καὶ τὴν καθαρότητα τοῦ Μοναχισμοῦ, ἀνεξαρτήτως τοῦ κόστους.

Τελικά, οἱ Ἀδελφές καὶ ἐγὼ ἀποφασίσαμε ὅτι θὰ ἔπρεπε νὰ ἀποτανθοῦμε εἴτε στὸν Μητροπολίτη Ὁρωποῦ καὶ Φυλῆς κ. Κυπριανὸ εἴτε σὲ Ἱεράρχη τῶν Κατακομβῶν στὴν Ρωσία. Ἐξ αἰτίας τῆς ἀπομονώσεώς μας, οἱ ἐπικοινωνίες μας μετὰ τὸν ἔξω κόσμον εἶναι σπάνιες καὶ στενοχωρούμεθα ὅτι συχνὰ εἴμεθα ἐλλιπῶς ἐνημερωμένες, ὥστε νὰ μὴ γνωρίζωμε ἀκριβῶς τί νὰ ἀναμένωμε ἀκολουθοῦσαι τὴν μία ἢ τὴν ἄλλη ὁδὸ. Τέλος, ἀποφασίσαμε νὰ θέσωμε τὸ θέμα αὐτὸ στὰ χέρια τοῦ Θεοῦ, ζητοῦσαι, μετὰ θερμὴ προσευχή, νὰ μᾶς δεῖξη τὸ ἅγιό Του Θέλημα.

Ἐτρόμαξα νὰ ἀποφασίσω κάτι ἢ νὰ μετακινήθω κάπου, χωρὶς αὐτὸ νὰ εἶναι σύμφωνο μετὰ τὸ ἅγιον Θέλημα τοῦ Θεοῦ, ἀλλὰ καὶ γιὰ τὴν σωτηρία μας, ἐνθυμουμένη τὸς λόγους τοῦ Σωτῆρος: «μὴ τὸ θέλημά μου, ἀλλὰ τὸ σὸν γινέσθω» (Λουκ. κβ' 42). Θυμήθηκα τί εἶχα μάθει ἀπὸ τὸν μακάριο Ἐπίσκοπο Νεκτάριο († 1986), ἕναν ἅγιον ἄνθρωπο, ὁ ὁποῖος διεμορφώθη στὴν παρὰ-

δοσι τῆς Μονῆς τῆς Ὀπτινα
στην Ρωσία, καὶ ὁ ὁποῖος ἦταν
ὁ κύριός μου καθοδηγητὴς στὴν
μοναχικὴ ζωὴ. Ἐλεγε ὅτι σὲ και-
ρὸ ἀναποφασιστικότητος, ἀμη-
χανίας καὶ πόνου, οἱ Γέροντες
τῆς Ὀπτινα ἐδίδασκαν νὰ προ-
σεύχεσαι τρεῖς φορές, κατὰ τὸ
παράδειγμα τοῦ Πάσχοντος Κυ-

ρίου μας στὴν Γεθσημανῆ, καὶ κατόπιν νὰ ἀκούσης τὴν πρώτη
κλίσι τῆς καρδιάς σου, ἡ ὁποία θὰ προέρχεται ἀπὸ τὸν Θεό.

Κατόπιν συζητήσεως καὶ τελικῶν ὁδηγιῶν στὶς Ἀδελφές, συγ-
κεντρωθήκαμε ἀργὰ ἓνα ἀπόγευμα στὸν Ναό. Τελειώσαμε τὶς
Ἀκολουθίες μας καὶ παραμείναμε. Οἱ Ἀδελφές ἦσαν σὲ διάφο-
ρα σημεῖα στὸν Ναό, προσευχόμενες ὅπως γνῶριζαν καλύτερα,
μὲ κατάνυξι καὶ δάκρυα, ζητοῦσαι τὸν θεῖο φωτισμό. Ἦμουν
στο Ἱερό, γιὰ τὸ ὁποῖο ἔχω εὐλογία νὰ τὸ φροντίζω, γονατισμέ-
νη παραπλεύρως τῆς Ἀγίας Τραπέζης. Δὲν γνῶριζω πόσος χρό-
νος πέρασε, ἀλλὰ τρεῖς φορές ἔπεσα μὲ τὸ πρόσωπό μου στο
Ἱερό, προσευχομένη ὅπως γνῶριζα καλύτερα.

Ὅταν σηκώθηκα ἀπὸ τὴν πρώτη προσευχή, εἶχα μία καθαρὴ
αἴσθησι τῆς παρουσίας τοῦ Ἐπισκόπου Σάββα τοῦ Ἐντιμοντον,
ἐνὸς ἄλλου ἁγίου Ἱεράρχου, ὁ ὁποῖος μὲ καθωδήγησε γιὰ πέντε
περίπου χρόνια καὶ εἶναι τώρα θαμμένος ἐδῶ στὴν Μονὴ μας.
Μὲ τὴν θεία του παρουσία, αἰσθάνθηκα τὴν εἰρηνικὴ του συγκα-
τάθεσι ὑπὲρ τοῦ Μητροπολίτου Κυπριανοῦ

Ὅταν σηκώθηκα ἀπὸ τὸ πάτωμα γιὰ δευτέρα φορά, εἶχα τὴν
ἴδια ἐμπειρία, ἀλλὰ τὴν φορά αὐτὴ ὁ ἀγγελιοφόρος ἦταν ἡ κε-
κοιμημένη μητέρα μου [Μεγαλόσχημη Μοναχὴ Θεοδώρα], ἡ ὁ-
ποία ἐνέκρινε τὴν ὑπαγωγὴν μας στο Ὡμοφόριο τοῦ Μητροπολί-
του Κυπριανοῦ.

Τὴν τρίτη φορά πού ἐγέρθηκα, μοῦ ἤλθε ἀμέσως στὴν μνήμη ἡ
πατρικὴ προσφορὰ καταφυγῆς καὶ ὑποστηρίξεως τοῦ Μητρο-
πολίτου Κυπριανοῦ στοὺς ἐξορίστους Πατέρας τῆς Ἱερᾶς Σκή-
της τοῦ Προφήτου Ἡλιοῦ τοῦ Ἀγίου Ὁρους. Ἡ σκέψις φαινό-
ταν νὰ λέγη καθαρά, ὅτι ἂν ἐκεῖνοι στὴν κρίσιμη στιγμή τῆς
ἀνάγκης τοὺς ἐστράφησαν πρὸς αὐτόν, δὲν θὰ ἔπρεπε νὰ διαστά-
ζω νὰ ἀκολουθήσω τὰ δήματά τους. Μὲ αὐτὴ τὴν τελευταία σκέ-

ψι, ἐγνώρισα στὴν καρδιά μου ὅτι αὐτὸς ἦταν ποὺ θὰ ἔπρεπε νὰ προσεγγίσωμε.

Ἐξῆλθα ἀπὸ τὸ Ἱερὸ καὶ εἶπα τὰ ἀνωτέρω στὶς Ἀδελφές, οἱ ὁποῖες ἐδέχθησαν τὰ νέα ἄλλες μὲ ἀνακούφισι καὶ ἄλλες μὲ πολὺν χαρὰ, ἄλλο ἓνα σημεῖο γιὰ μένα ὅτι ὁ Θεὸς εὐηρεστεῖτο μὲ αὐτὴ τὴν ἐπιλογή.

Σύντομα, εἶχαμε ἐπικοινωνία μὲ τὸν Ἐπίσκοπο Μεθώνης Ἀμβρόσιο καὶ ἐθέσαμε τὴν αἴτησί μας στὸν Μητροπολίτη Κυπριανὸ πρὸς ἀποδοχὴν μας στὴν Ἱερὰ Σύνοδο τῶν Ἐνισταμένων καὶ εὐλογηθήκαμε νὰ τεθοῦμε ὑπὸ τὸ Ὄμοφόριο τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Ἑτνα Χρυσόστομου.

Καθημερινῶς, ἀναπέμπω εὐχαριστίες στὸν Θεὸ γιὰ τὴν συγκατάβασί Του καὶ τὴν ὑπόδειξι σὲ μένα τὴν ἀνάξια τοῦ ἀγίου Θελήματός Του. Ἦταν γιὰ μᾶς τὸ ἔλεος τοῦ Θεοῦ καὶ ἐνδυνάμωσε τὴν πίστι μας στὴν Ὁδηγητικὴ Του Χεῖρα καὶ μᾶς ἐχάρισε σὲ ὅλες εἰρήνῃ καρδιάς.

Ἑορτὴ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἀγίας Τριάδος *

ΤΗΝ Κυριακὴ τῆς Πεντηκοστῆς, 14.5. 2007 ἐκ.ἡμ., ἐώρτασε ἡ Ἑνορία τῆς Ἀγίας Τριάδος στὸ Ὄξναρντ Καλιφορνίας τῶν Η.Π.Α., ἡ ὁποία προσεχώρησε προσφάτως στὴν Ἱερὰ Σύνοδό μας, ἐπειδὴ δὲν ἀπεδέχθη τὴν ἔνωσι τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ρωσικῆς Διασπορᾶς μὲ τὸ Πατριαρχεῖο Μόσχας.

Τὴν ἐόρτιο Θεία Λειτουργία καὶ τὸν ἐπακολουθήσαντα Ἑσπερινὸ τῆς Γονυκλισίας ἐτέλεσε ὁ Σεβασμ. Ἀρχιεπίσκοπος Ἑτνα κ. Χρυσόστομος, μετὰ τοῦ Θεοφιλ. Ἐπισκόπου Φωτικῆς κ. Αὐξεντίου, τοῦ Ἡγουμένου Ἀρχιμ. π. Ἀκακίου, τοῦ προσωρινοῦ Ἐφημερίου τοῦ Ναοῦ

Αίδεσιμ. π. Ἰακώβου Θόροντον καὶ τοῦ Ἱεροδιακόνου Νεκταρίου, παρουσία πολλῶν Ὁρθοδόξων πιστῶν.

Οἱ ἱερεῖς Ἀκολουθίες ἐτελέσθησαν στὰ ἑλληνικά, ἀγγλικά, σλαβονικά καὶ ρουμανικά, γεγονός πὸν προσιδίαζε στὴν ἑορτὴ αὐτῆ τῆς Καθολικότητος τῆς Ἐκκλησίας μας. Ἔψαλαν ὠραῖα,

μέλη τῆς Χορωδίας τῆς Ἱερᾶς Γυναικείας Μονῆς τῆς Ἁγίας Νεομάρτυρος Ἐλισάβετ ἀπὸ τὴν Ἔτνα.

Ἐπακολούθησε ἐόρτιος τράπεζα ἀγάπης στὴν αἴθουσα τοῦ Ναοῦ, ὅπου προσεφέρθησαν δῶρα καὶ ἀντηλλάγησαν προσφωνήσεις. □

(*) Περιοδ. «Ἅγιος Κυπριανός», ἀριθ. 338/Μαῖος-Ἰούνιος 2007, σελ. 50-52.